

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS

WND. HOOFDREDACTEUR: N. L. PRAK — GRIFFIER: F. P. VAN GRONINGEN.
 REDACTEUREN: G. ALBERDA, A. D. KROESE, B. H. OUDKERK, C. F. MEESTERS, W. E. RÖELL.
 VERSCHIJNT WEKELIJKS BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER—
 SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 8 — PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.35
 ADVERTENTIEN: PER VAK f 8.— (1/24 PAGINA). REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62
 UITGAVE: DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ — ADMINISTRATIE: OUDE DELFT 95
 20 JAARGANG 23 JANUARI 1948 6 BLZ. No. 13

Het moet gezegd worden, dat de ontvangst reusachtig was. We werden gewoon de trein uitgedragen, mijn dame, en ik tenminste. Onuitsprekelijk goed deed het me dat ik mij direct weer in deze studentensfeer thuisvoelde. De toespraak van den President, nog voor het station, klonk als een klok en misschien kwam het ook wel omdat de zon zo vrolijk op de versleten randjes van de hoge hoeden scheen. Mijn dame stond te trappelen van ongeduld en slaakte tot mijn ongerustheid allerlei kreetjes en gillettjes van verrukking, net als ze stil behoorde te zijn. De hele stad vlagde, dat merkte je direct op al liep je met je ogen dicht mee in de optocht van het station naar de Societeit. Ik voelde me steeds opgetogener worden, niet in het minst door het hoempa-orkest dat voorafging en tegelijk de straat schoonveegde. Op de Societeit aangekomen hagelde het gedurende korte tijd formaliteiten, waarna wij ons eindelijk voor een gezellige dronk konden neervlijen. Nu bleek echter tot mijn grote teleurstelling dat onze gastheren tot nu toe op hoogspanning gewerkt hadden en het daverend ingezette peil niet langer konden handhaven. Ze hadden hun hele repertoire afgewerkt aan het begin en zagen geen kans ons op gepaste wijze verder bezig te houden. Bij de haard werd het plotseling doodstil alsof iemand zou gaan spreken, maar er kwam niets. Een zenuwachtige bediende fluisterde met mijn buurman, die een hoogrode kleur kreeg: de croquetten waren aangebrand! Er scheen meer te haperen, de vestiaire rede-neerde opgewonden, zenuwachtig rende men trap op — trap af. Nu ging ook het licht uit en sprong een koffieketel — luid sissend ontsnapte de koffie. De holle feestfaçade scheurde vaneen en dwarrelde in een regen papiersnippers en steunlatjes naar beneden. Vlaggemasten braken krakend af. En alsof dat nog niet genoeg was gleed iemand (een hooggeplaatst persoon) uit op de al te glad gewreven vloer. Het was afgrijselijk om te zien en overtuigend tegelijk. Het omvatte alle denkbare schrikbeelden van een anti-climax. Huiverend van ontzetting verliet ik met mijn dame het slagveld.

In de trein die haar weer terugvoerde spraken wij geen woord meer. Zelf thuis gekomen verraste ik mijn kamergenoot temidden van een stapel dictaten. Hij keek alleen maar somber. „Huil maar niet, jongen”, zei ik, „je hebt niets gemist”. Kijk asjeblieft wat vrolijker, 't is toch Mei! En dan zal je ons eigen Lustrum in Juli eens zien”

Mijnheer de Wnd. Hoofdredacteur,

Beleefd verzoek ik U enige plaatsruimte van Uw aperiodiek in beslag te mogen nemen, om het woord te richten tot den President van de Lustrumcommissie.

Mijnheer de President,

Grote bewondering koester ik voor de illustere plannen, die uit het brein van de Lustrumcommissie voortkomen, ter viering van het 20e Lustrum van het D.S.C. Het is dan ook na zeer lange aarzeling, wanneer ik nu het woord tot U richt, om enige van de argumenten, waarop U Uw waarlijk voortreffelijke fantasieën steunt, te bestrijden.

Bij vrijwel alle Lustra, die het D.S.C. vierde, wist Delft aan andere Corpora een voorbeeld te geven in het waardig vieren van een Lustrum. Meestal wist het D.S.C. bevriende Corpora te bewegen een andere koers in te slaan. In tijden van versobering ging Delft hierin voor en wist ondanks versobering, een goed Lustrum aan te bieden. Toen in 1933 de crisis overal bezuiniging vereiste, werd hier geen openluchtspel opgevoerd, maar een circus. Het openluchtspel is overigens ook een Delftse vondst. Telkens waren hier enkele frisse ideeën bij de leden aanwezig, die het geheel vrijwaarden van een sleur.

Het was dan ook door deze vaak zeer originele vondsten, dat ieder Corpsslid het Lustrum mee kon maken en dat het hier nooit een feest is geworden voor het kleine groepje leden, dat toevallig over veel geld beschikte.

Mijnheer de President; uit het voorafgaande moge voldoende blijken, dat ik hoge verwachtingen koester van het komende Lustrum. Juist nu enkele andere Corpora erin zijn voorgegaan een Lustrum zo duur mogelijk te maken en niet in staat waren de oude sleur te verbreken, verwacht ik dit van het komende Eeuwfeest, dat een voorbeeld moet zijn van de wijze, waarop het D.S.C. in de voorafgaande jaren vol nieuwe frisse ideeën was en waarop het ieder lid mogelijk werd gemaakt dit feest te vieren. Nooit was men er hier bang voor, terwille van de financiële draagkracht der leden, een traditie te breken.

Het was dan ook met grote verbazing, toen ik in de voorlopige plannen zag, dat het in de bedoeling ligt, om vlak na elkaar twee bals te organiseren, naast een café chantant, waar ook gedanst wordt. Langzamerhand is een ieder voldoende bekend, hoe groot de kosten van een bal zijn. Maar ondanks dat vindt U het nodig naast de andere feesten twee bals te organiseren. Ik vind dit langzamerhand gaan lijken op een voorbeeld van walgelijke verkwisting. Voor mij zijn er slechts twee mogelijkheden:

of U vindt het niet nodig, dat het gemiddelde lid in staat is twee bals te bezoeken en dat alleen maar een kleine groep leden, toevallig in het bezit van zeer veel geld dit doet en dan geloof ik dat U al bijzonder ver van de oorspronkelijke Delftsche gedachte bent afgedwaald,

of U gaat van het denkbeeld uit, dat het gemiddelde lid met zijn geringe financiële mogelijkheden dit kan opbrengen, naast alle andere onvermijdelijke kosten, die een Lustrum met zich

mee brengt en dan geloof ik, dat U de weg van de fantasie te veel heeft bewandeld.

Bovendien geloof ik, dat er niet veel leden te vinden zullen zijn, die na een Corpsbal en na een café chantant, met even groot enthousiasme het tweede grote bal bezoeken.

Ik hoop, Mijnheer de President, dat U nog tijdig dit zult veranderen en iets meer dan andere Corpora rekening zult houden met de versobering die in deze tijd dringend is gewenst.

U, Mijnheer de Wnd. Hoofdredacteur dankend voor de verleende plaatsruimte, verzoek ik mij toe te staan te zijn van U,

de dienstvaardige,
K. VAN EXTER.

Mijnheer de Wnd. Hoofdredacteur,

Vergunt U mij den Heer van Exter te repliceren en wilt dan bij voorbaat de dank aanvaarden voor de gelegenheid, die Gij mij daartoe hebt willen bieden.

Mijnheer van Exter,

Gij maakt een principieële fout en op het ondubbelzinnig aanwijzen daarvan zij het eerste gedeelte van mijn antwoord gericht.

Gij vergelijkt voorbijje uiting met komende en hoe grondig funest het is om op grond daarvan tussen het ene jaar van het Delftsch Studenten Corps een „is gelijk” — of „beter of dichter dan” — teken te plaatsen, moge U daaruit blijken, dat de uiting op zich zelf niet het belangrijkste is, maar de mentaliteit waaruit hij voortkwam. Die mentaliteit is steeds geweest om van hetgeen zich voordeed te maken het beste dat er mogelijkwerwijs van te maken was en de geboden mogelijkheden ten einde toe te benutten; en niet een mentaliteit om op te houden daar waar men wel beter is dan het ooit voorafgegaane, terwijl nog geen eigen top is bereikt; want daar gaat het om: het bereiken van een eigen top. En of nu dit hoogste punt het ene jaar lager of hoger opgevoerd kon worden dan het andere, of gelijkhoog is van geen belang.

(Als Gij me volgen wilt, begrijpt Ge dat deze top nooit ligt op financieel terrein).

Vergelijkt U uitingen niet; noch met wat vroeger hier geweest is, noch met wat elders meende te zijn.

Nu is op dit moment de Lustrumcommissie doende een tempel van vreugde te bouwen en zo hoog mogelijk te doen rijzen, daar zij anders tekort schiet en niet voldoet aan — ook Uwe, ik lees het met genoegen — hoge verwachtingen. En zo heeft diezelfde Lustrumcommissie ook rekening te houden met het materieel fundament, waar nog geen bouwmeester ooit buiten kon, want al zal de feeststemming niet van de lucht zijn, het geheel dient fantasieloos op de grond te staan.

Is het nu niet deplorabel, dat velen — waaronder ook U te rekenen — Uw schrijven mij dwingt — menen, dat een bouwwerk van hoog torenende, luchtige speelsigheid een fundament behoeft als stond 's Lands Drukkerij er op te drukken?

Is het niet om te huilen, dat velen menen, dat de kosten van een bal beginnen met een zó uitgebreide borrel, als mijn Moeder nog niet maakt bij het 25-jarig ambtsjubileum van mijn Vader?; dat men zich vervolgens in taxis naar een andere exquise gelegenheid begeeft, waar een encyclopaedisch menu tegen de rij wijnglazen leunt, waar de drankzuchtigheid van elken gast zijn persoonlijke kellner de handen vol (flessen) geeft en waar de Eau de Vie van de eigen Societeit als Cognac Napoleon wordt begroot?

Is het niet ten vreugde schreiend, dat menigeen de blanke schoonheid van zijn dame completeert met de poenigheid van een bos orchideeën (f 7,50 per stuk!)? Is het niet om uit je vel te springen als velen met weinig verluchte geest naar champagne grijpen als mousseron gewenst is?

Is het niet om het bijtje, waar ik zo gaarne een Lustrum mee zou willen houwen, er bij neer te gooien, als er eerste-jaars zijn, die menen dat ze slechts in hun eigen rok mogen „mee-doën” met de groten? Hoeveel kost zo'n ding niet! *Dat moet zwart!*

Een begroting van al deze huilerigheid ziet er zo uit:

7 dagen van

1 rok (koopje) Mijnheer v. Exter f	500,—
1 bos orchideeën (geen geld)	15,—
2 × borrel (doen we nog-er-is)	30,—
bijdrage taxis (zonder fooi)	10,—
2 flessen wijn (Spaanse!)	15,—
2 flessen champagne	40,—
7 × f 170,— =	f 1.190,—
vaste lasten (entrees, souperkaarten)	f 60,—

en dan kom ik, tegelijk met Uwe gedachten, op een totaal van precies f 1.750,—.

Dit bedrag is slechts voor enige duizenden Corpsleden weggelegd; als U daar niet bijhoort, Mijnheer van Exter, dan zou ik U gaarne willen vertellen hoe

DE LUSTRUMCOMMISSIE DAT ANDERS DOET, want wij horen er ook niet toe.

Wij borrelen één dag bij den commissaris... die in het bezit is van een grote kamer; schenken zelf de borrel, leveren onze kaasbonnen en vleesbonnen in, omdat die week toch alles in de gemeenschappelijke pot gaat en moeten waarschijnlijk met een stuk of wat op de grond zitten. Maar binnenshuis kamperen hebben we in de oorlog geleerd; het is een attractie om het in vreedestijd te doen en we stellen ons er bergen van voor. Eigenlijk ben ik bang, dat we ons op het laatste nippertje als de geoliede bliksem zullen moeten verkleden voor het bal in de Doelen; we zullen nog moeten hollen om op tijd te zijn en er niet netjes uitzien.

Nu hebben we op dit moment, buiten onze dagelijkse uitgaven pas 10 cent uitgegeven; we hebben nl. afgesproken één avond geen corsage te geven, maar twee aluminium-belletjes van de Kerstboom; dat staat vast flatteus, 't is weer een iets anders voor de dames en je kunt ze in alle (maar dan ook in alle) kleuren krijgen voor 10 cent; een corsage voor al die feesten wordt belachelijk duur en mijn dame kan ook vast wel zonder orchidee; waarom kan je van tulpen niet wat aardigs maken?; als tulp op een net woord gerijmd had, zou Maria Lecina met tulpen hebben lopen zwulpen, denkt U niet? Bovendien en dat heb ik zelf gezien — loopt de Lente met vergeet-me-nietjes in het haar; waarom zou dan mijn Zomer zich niet met een papaver gecompimenteerd voelen, als ze de volgende dag korenbloemen krijgt? Ja, waarom planten we die dingen zelf niet op dat onmogelijk stuk grond tegenover de Societeit? Zit nooit een kip. Gebeurt nooit wat mee. We spitten het om, mest er op, zomerbloemen zaaien en wie met het Lustrum een corsage moet hebben, snijdt er eigenhandig een af voor zijn dame. Of koopt U liever zo'n ding kart en klaar in een kartonnen doos? Veel aardiger om met je dame een uit te zoeken. Zeg, Mijnheer van Exter, is dat geen mooi plannetje?

Inderdaad, Mijnheer van Exter, zou het niet mogelijk zijn om met zo'n mentaliteit een lustrum te vieren?

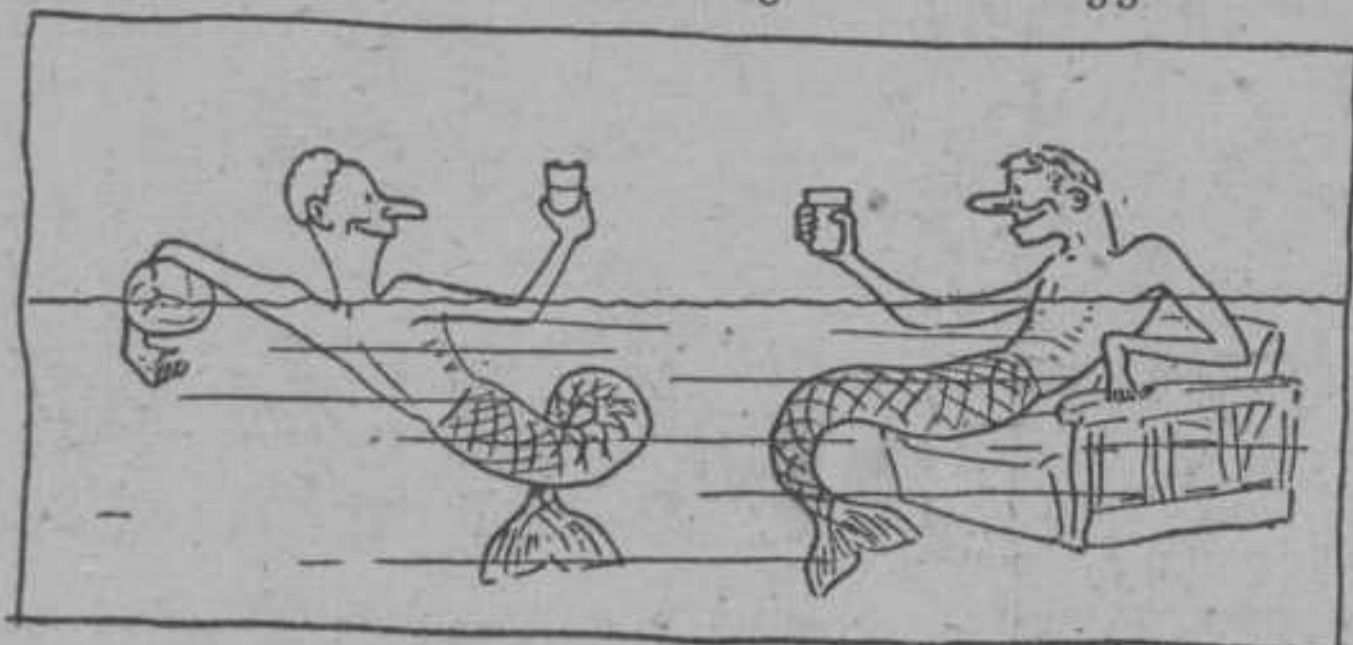
En zijn in Juli de Bloemen voor een corsage niet veel goedkoper dan in de wintermaanden; is het dan volslagen onmogelijk om thuis te eten met al de feestelijkheid van een stemming, die een inborst is en niet de inhoud van een portemonnaie; zou het meisje dat Uw lustrumdame zal zijn, niet uit een oud gordijn een kostelijke jas met wapperende panden kunnen knippen voor de Delftsche Dag, als de aldus genoemde subcommissie een patroon verspreidt?

Genoeg hierover; hét bal zelf.

Op het bal hoeven we niets anders te kopen dan een los drankje aan de bar, want de hele Lustrum-commissie doet met nog een — tot nu toe — 700 andere leden mee in het Spaarsysteem, dus souperkaarten hebben we dan niet meer te betalen. En als die bars zorgvuldig bekeken worden en we maken niemand Boller dan hij al is, komt dat wel in orde.

Eigenlijk is het enige vervelende van dit feest vlak voor het slapen gaan. Want onze rokken vragen veel zorgen, ik zal die groenige van... hebben, als ik beloof er netjes op te zijn en de secretaris zijn rok kan niet best meer tegen een stootje; dat is een vermaakte; ook hier dus: oppassen, want hij heeft n.l. een vet geworden broer, die niet meer in zijn rok past; zo hebben we allemaal wat, maar — en dat is het belangrijkste — ook een rok. Stel U eens voor, Mijnheer van Exter, van de Wadden tot Walcheren en van de mijnen in Limburg tot die in Den Helder zal iedereen weten dat er Lustrum is in Delft.

Wat zullen de visjes die week tegen elkaar zeggen?

De volgende dag zet de Lustrumcommissie de voet buitenshuis; als dat veel duurder is, wordt dat weer gecompenseerd door het laatste en derde bal, als we van te voren zeet koken. Misschien, als dat zou kunnen, heeft de Societeit dan eten, dat atgenaaid wordt door ons. De Societeit moet dan de Gaarkeunx heten. En zo hoort dit alles niet te stijgen tot die 1750 gulden van het bovenstaande summere begrotingje. Als het zo — zonder die 1750 gld. — inderdaad allemaal uitkomt, dan zou ik dat toch geen versobering durven noemen. U? Het enige moeilijke is om dit iedereen te doen weten, en dat zal snier onmogelijk worden, wanneer een gehele Corpsvergadering bij het vernemen van 60 gld. als totaal bedrag aan „vaste lasten” in buiderend gelach uitbarst. Ik vraag U, Mijnheer van Exter, moet het arme eerste-jaarsje, dat deze vergadering bijwoonde, niet sterk de indruk hebben gekregen, dat deze 60 gld. maar een tancy-prijs waren?

Ja, Mijnheer van Exter, die indruk kreeg hij, terwijl 't toch een zeer wel overwogen en verantwoorde sommatie was.

Mijnheer, de 60 gld. van de aan de Corpsvergadering gedane offerte ligt werkelijk zeer laag. Daarna begint de verkwisting; de verkwisting is dus geheel van elk lid persoonlijk afhankelijk. Evenwel zal hij geholpen worden de verkwisting te bestrijden. Maar ook dan zal een ieder nog geheel vrij zijn evenveel geld uit te geven in een Lustrumweek als een heel gezin met consumentenbornen in een jaar. In de hoop, dat hij door die schade en schande wijs worde; en zelfstandig.

Een reële en zuinige begroting te geven is ondoenlijk. gezien de geweldige rijkdom aan mogelijkheden om te bezuinigen en de persoonlijke voorkeur om voor dit en niet voor het gincse ding zijn uitgaven een minimum te doen zijn.

Mijnheer van Exter, dit was het eerste deel.

Ik verzoek U niet meer te willen spreken van een „Eeuwfeest” dit woord heeft een klank, die een gebeurlijkheid van één enkele keer en dan nooit meer weerkerende aanduidt, dit jaar zal gevierd worden het „XXste Lustrum”, één Lustrum in de rij van Lustra, die waren en zullen zijn; het incidentele — buiten die continuïteit — ligt opgesloten in het „XXste” en dat heeft een zeer bijzondere klank voor een ieder, die weet hoe bepalend een epitheton kan zijn.

Zo is bijvoorbeeld voor Uw schrijven bepalend het epitheton „moeizaam”, want wie — buiten mij — heeft ooit half Januari 1948 een brief ontvangen naar aanleiding van een voorlopige Feestprogramma, dat op 31 October 1947 in een Corpsvergadering werd gebracht.

Uw stemming noem ik „grillig” want wat U op 31 October j.l. als grondslag hebt aanvaard, omschrijft U nu als aanleiding tot „walgelijke verkwisting”; juist van U, die een financieele koers gaat had ik een „vaster” of „williger” stemming verwacht.

Echter wil ik U mijn oprechten dank betuigen voor het Lustrum, dat Gij ter sprake en in opspraak bracht; waarmee Gij mij de kans bood de onoverkomelijkheid van de financieele moeilijkheden te trachten te doen zien: aan een gehele lezerskring. De financieele kant van het Lustrum is geen futiliteit, maar mag zeker geen probleem zijn; nooit zal geld de reden zijn dat dit Lustrum niet doorgaat; dat enig lid zijn Lustrum niet zou kunnen vieren; of dat enig lid enige uiting er van zou moeten missen;

Dit zij U gezegd; en aan ieder ander, die ooit dit onzalig idee als een konijn uit zijn hoofd heeft getoverd, het ruim twee maanden aan zijn borst heeft gevoed en het toen te kijk heeft gezet voor Jan en Alleman; als ware het alleen ter bespotting. Mijne bezigheden zijn drukke, Mijnheer van Exter, maar U te antwoorden is mij geweest een rustpunt in een wentelende organisatie; ook daarvoor wil ik U mijn dank doen toekomen. Waarmee ik meen U, Mijnheer van Exter, namens de Lustrumcommissie te kunnen hoog achten.

M. H. LUBBERS,

President.

Mijnheer de Wnd. Hoofdredacteur,

Aanvaardt, verzoek ik U, mijne verontschuldiging voor de lengte van mijn antwoord; tevens de verzekering van de hoogachtung en de dank die ik U over mag brengen van uit mijn overtuiging en namens de gehele Lustrumcommissie.

M. H. LUBBERS,

ALMANAK 1948.

Wanneer U op visite gaat en bij die gelegenheid een goede indruk wilt maken trekt U Uw beste kleren aan. Omgekeerd zult U veelal iemand tevens beoordelen naar de wijze waarop hij zich kleedt en gedraagt. En zo kunnen we met een variant op het „de kleren maken de man” met nog meer recht zeggen „de Almanak maakt het Delftsch Studenten Corps”. Want door niets beter dan het Rode Boek wordt ons Corps gekarakteriseerd.

Toen ik — evenals U — dan ook het lang verbeide Boek eindelijk ter hand kon nemen, tintelde ik van nieuwsgierigheid. Uiterlijk ziet het er weer als altijd even smakelijk uit; het papier is iets dunner, maar daar is nu eenmaal niet veel aan te doen. Op de titelpagina is de aanduiding „94ste Almanak” tot een slechts voor de Almanakredactie begrijpelijk vignetje omgewerkt. En dan de kalender: we laten er ons uitstekend humeur niet door bederven, ook al omdat iedereen uit zijn hoofd weet dat het D.S.T.G. op 10 October 1881 werd opgericht en we het querulante prentje bij de maand October ongaarne zouden willen missen.

Rugby heeft herziening van haar geboortedatum gekregen, maar hiervan is de wanorde bij de Bevolkingsregisters natuurlijk oorzaak.

Dat voor de Gedenkdagen ieder jaar maar weer hetzelfde zetsel wordt gebruikt met enkele drukfoutjes is een grappig handigheidje van de drukker. Dan volgen de verjaardagen van leden van het Koninklijk Huis, de feest-, treur- en gedenkdagen, de P.T.T.-tarieven alsmede de titels en praedicaten waarbij we verrast worden door het alleraardigste prentje op blz. 40.

De titelplaat van het hoofdstuk D.S.C. is goed van compositie, doch het geheel kan slechts gedeeltelijk bevredigen. Maar dan paraderen langs de pagina's de talloze college's, besturen, dispuutgezelschappen welke ons Corps telt en wij merken gelukkig slechts bekende, — erkende — namen op. Het D.S.T.G. Oeteldonk dat in de vorige na-oorlogse almanakken haar vignetje uitleende aan het „Princehof” heeft nu wederom beslag gelegd op haar bezit en we kunnen er slechts blijde om zijn.

Het „Vervolg op de geschiedenis van het Delftsch Studenten Corps” stelt ons geenszins teleur. Het is weliswaar sober, doch daardoor misschien juist sterker dan ooit. Het is de moeite waard het nog eens goed door te lezen en vooral de opmerkingen over het klakkeloos imiteren van mores alsmede het „ethisch” karakter van de ontgroeningstechniek der jongere jaars verdienen ieders aandacht.

Het vignetje op blz. 77 is een onding, dat op 84 bekend en de reeks beginnende op blz. 91 vernuftig.

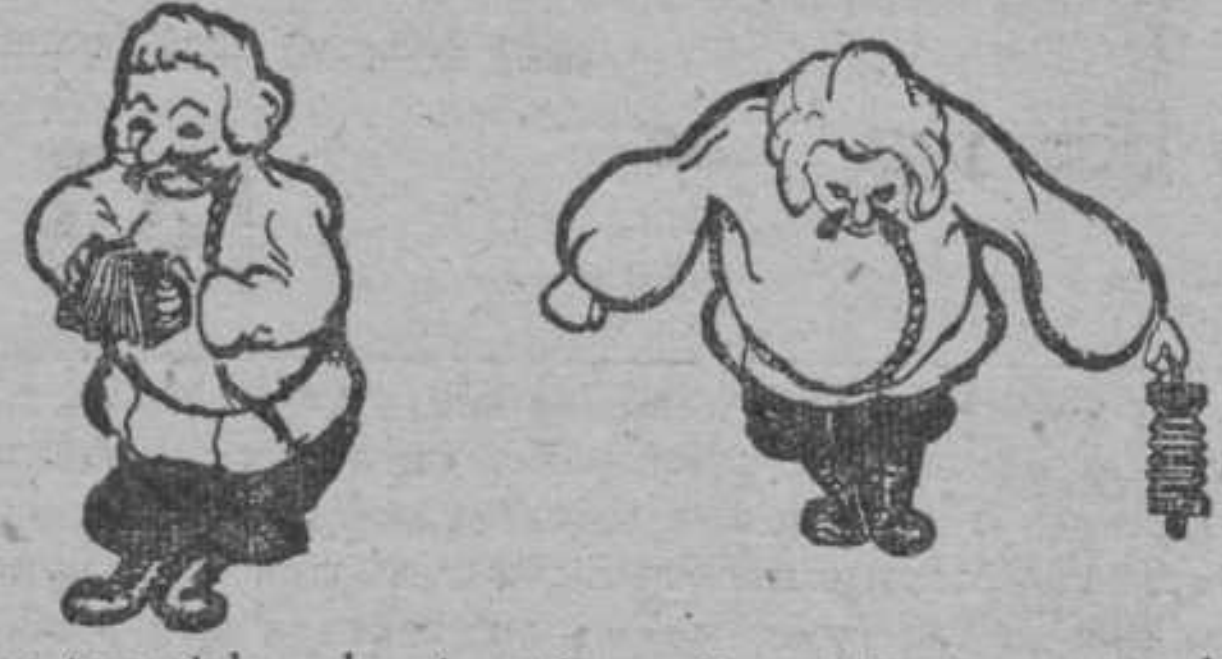
Een uitstekende verbetering is voorts dat het verslag over de activiteiten der onderverenigingen weer direct na de groentijd komt en niet — zoals in de Almanak 1947 — achter de „Burgerij en Politie”.

Het is pijnlijk te moeten opmerken dat de foto op blz. 111 ontsierd wordt door het titelblad op de keerzijde; papier-schaarste kan hier geen excuus zijn.

Het verslag van de voorlopige Lustrumcommissie kenmerkt zich door een eigen zinsbouw, dat van de Spiegelredactie door een opvallende originaliteit — al doet het uiterlijk aan de Toneel-spiegel denken —; het laatste is wellicht het beste der gehele Almanak.

Dan komen de andere verslagen in bonte mengeling aan de beurt; dat van de Societeit Phoenix munt uit door een prettige verteltrant waardoor de gebeurtenissen niet tot een vervelende ketting van feiten worden aaneengekoppeld doch allen een plaats vinden in deze bloemlezing van ons Societeitsleven. Voor zover U de begeleidende tekeningetjes niet duidelijk zijn, vindt U de verklaring op pag. 124 vet gedrukt; vermoedelijk schrok de vulpen van den auteur een beetje. Als anticlimax vinden we dan op blz. 130 een getal dat beter 85 blz. terug op zijn plaats zou zijn geweest. Als aardige attentie geeft de bibliothecaris op blz. 133 een afbeelding van het meest uitgeleende boek, een gebruik dat wellicht verdere ingang zal vinden.

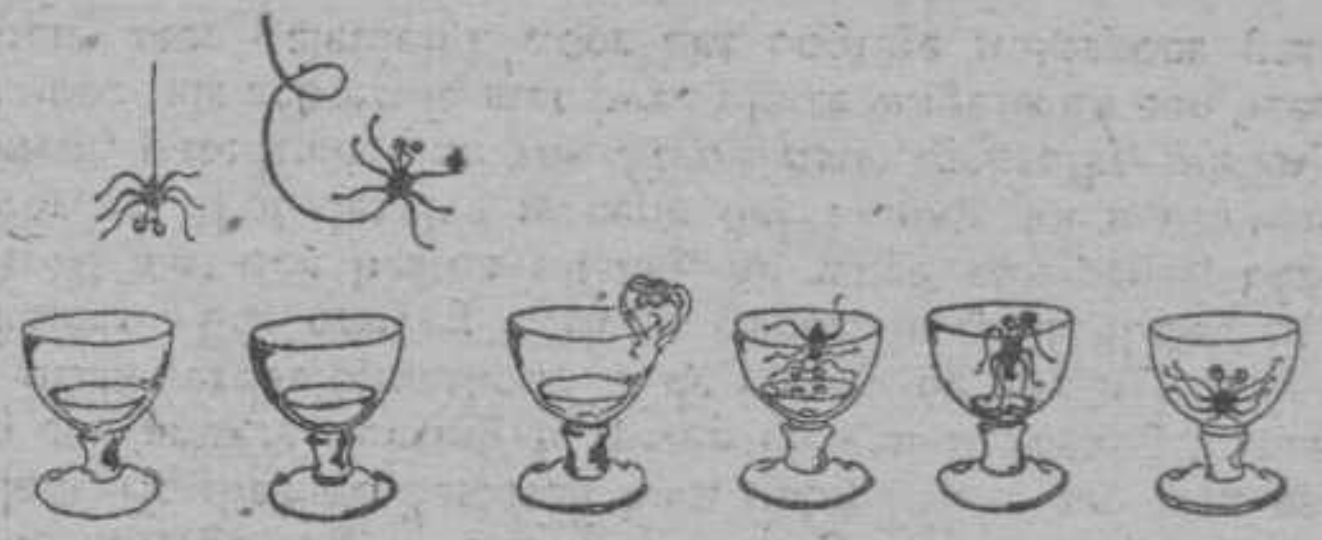
Tot nu toe vielen de vignettes vrij ernstig tegen; te dikwijls krijgt men de indruk dat men er zomaar „iets” bij gedrukt — in beide betekenissen — heeft. Maar het tekeningetje op blz. 138 is van een betef genre. De D.S.R.V. „Laga” neemt ook wat haar verslag betreft een zeer bijzondere plaats in. De beide foto's zijn als steeds suggestief. Het — gelukkig — agressive slotwoord wordt gevolgd door een vignette dat juist door zijn eenvoud zo goed voldoet.

Overigens kan op de verslagen dezelfde critiek geleverd worden als verleden jaar: „gewoon slecht”!! Zie b.v. het verslag van de Delftsche Studenten IJclub; gelukkig is het een tweegesprek . . . Relatief gunstig steken de verslagen van de D.S.A.F.V. en de D.S.L.T.C. af, terwijl de D.S. Alpenclub een geslaagde poging gedaan heeft om het verslag niet het slachtoffer van een chronologisch geraamte te laten worden. De dankbetuiging op blz. 197 had men wellicht in een andere op deze plaats meer geschikte vorm kunnen gieten. Verschillende aardige tekeningen fleuren dit deel van het Boek op; die op blz. 174, 175, 183, 192 en 193 „doen” het uitstekend. Zonder enig titelblad schieten we dan de D.S.R. c.s. in. De D.V.S.V. toont hoe een verslag wél geschreven moet worden.

World Student Relief, Sportstichting, en nog enkele nieuwe commissies en verenigingen doen hun intrede en zijn het bewijs dat de groei van onze studentengemeenschap geschraagd wordt door een overeenkomstige organisatie.

Het hoofdstuk „Technische Hogeschool” begint met een zeer plastische afbeelding van het geïndustrialiseerde hogere onderwijs. De ontwerper kan tevreden zijn met het resultaat van zijn tekeningen. Behalve de vermelding van de Hogeschoolraad vinden we in principe iets nieuws in dit hoofdstuk n.l. dat de

aardige tekeningetjes deze droge materie belangrijk opsieren.

Het is een nuttig en onmisbaar stuk van de Almanak, maar het ware te wensen dat er een even grote quantiteit goed mengelwerk te vinden zou zijn. Het vignette op blz. 295 is uitermate geschikt om op de deuren van alle repetitoren geplakt te worden!

Mengelwerk! Het meest representatieve deel van de Almanak en we lezen het met teugjes, genotzaam, savourerend. . .

Het proza is kwalitatief in de minderheid, het is ook moeilijk goed proza te schrijven; „Elma” is een goed stuk, oorspronkelijk en vlot geschreven. Het eerste gedicht, à la Aart van der Leeuw zakt tegen het einde in sterkte en de „diepere achtergrond” is slechts voor uiterst subtiële geesten toegankelijk.

De beide Idylles (lees op blz. 324 3e regel v.o. „Qui s'embrassent”) zouden door de Spiegel-redactie in het Lentenummer geplaatst zijn. De „Ballade van de Blazer” heeft waarschijnlijk iedereen voldoening geschonken, evenals „O.H.” algemeen als het beste Mengelwerkstuk geapprecieerd. Dat is een gedicht dat aan een toutloos rhytmee een ingenieuze woordkeus paart en geen enkel woord van afbrekende critiek — zeker niet op het gegeven onderwerp — toelaat. Het is te hopen dat de auteur het niet bij dit gedicht zal laten! Trouwens „Zeemeermin” is ook een aardige vondst, niet in de laatste plaats door het gegeven contrast tussen pathos en realiteit. „De Dans” vindt ik domweg een prullebakgedichtsel. De merkwaardigste bijdrage tot het Mengelwerk van deze Almanak is voorzeker „Bloemkool 1945”. Zelden vindt men een zuiverder uiting van de ware Corpsgeest als in dit gedicht. Wanneer men tenslotte leest „Bandoeng 29-12-1944” wordt men er even stil van. We kunnen de Redactie slechts danken voor het opnemen van dit historisch zo waardevolle document. Nog iets over de adreslijsten: waarom de vacantie-adressen der D.V.S.V.-leden niet wederom opgenomen? De gesepareerde lijsten van leden van S.V., S.S.R. en de D.S.B. zijn zeer nuttig. Jammer dat bij de lijsten van de overige ingeschrevenen het studiejaar is weggelaten; dit gegeven is toch veelal van waarde.

Deze Almanak te vergelijken met die van vroegere jaren is gevaarlijk. Toch moet het me van het hart dat de vignettes over het algemeen niet die artistieke of humoristische waarde hebben die men zou kunnen verwachten van het grote aantal kundige tekenaars dat ons Corps telt. Tegenover verschillende goede gedichten treffen wij bij het mengelwerk te weinig proza aan naar onze smaak.

De verslagen tonen nog steeds aan, dat „zegge en schrijve” misschien op een quitantie wel, maar voor de Almanak niet hetzelfde is.

Nu kan ik tenminste met het achterin het Rode Boek gevonden gebruiksvoorwerp mij enige koelte toewuiven. Bewaart U dit apparaat goed: U zult het nog dikwijls in de komende tijd nodig hebben!

R.

Let

Uit den Delftschen Courant

wel

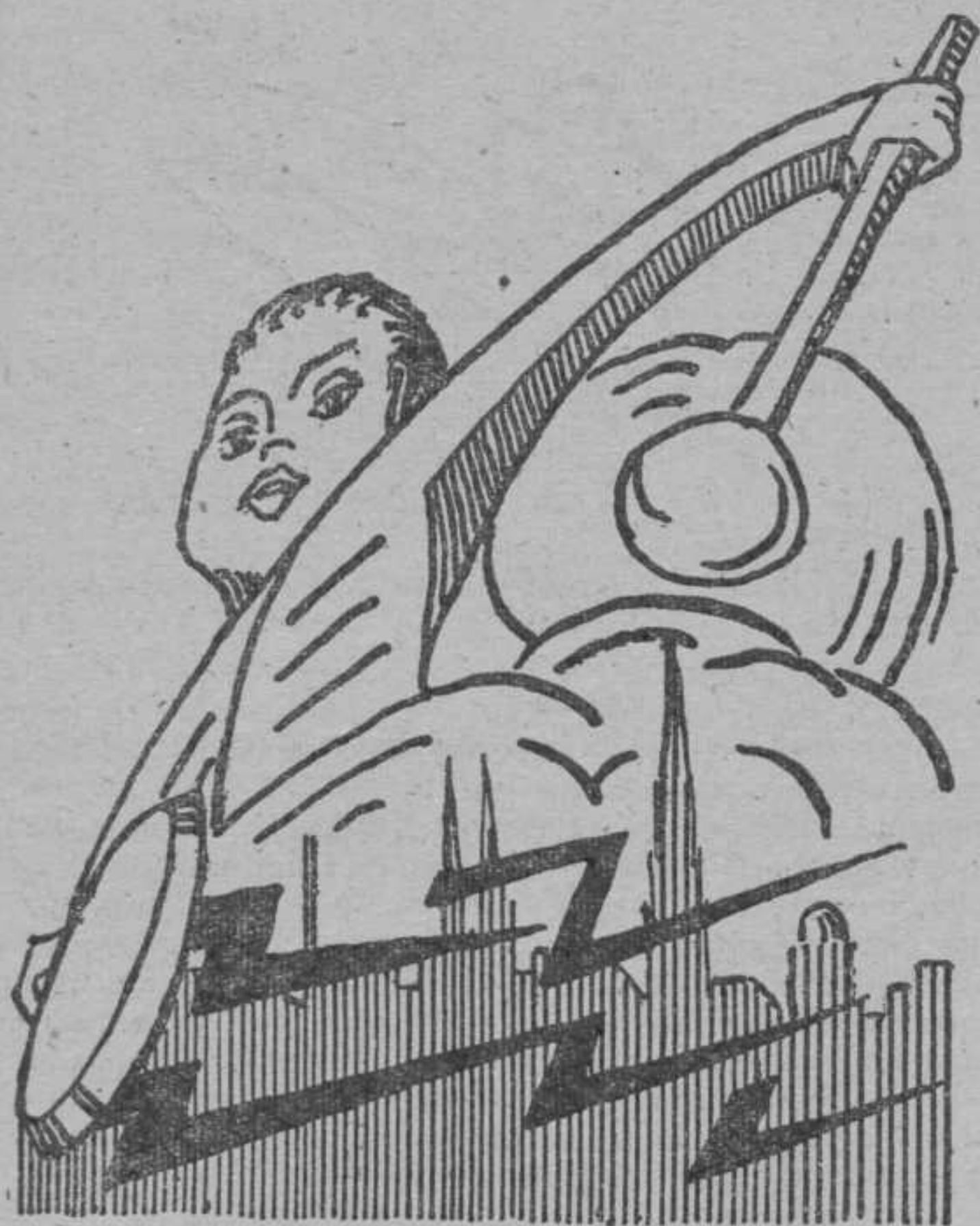
Woensdag den 14 Junij 1848.

Enige dagen geleden waren verscheiden werklieden in eene kroeg in de straat St. Martin, zij spraken over staatkunde en over het sijsthem van communisme; een welgekleede vreemdeling van omtrent veertig jaren, vraagt hun, of zij ook daarvoor waren? een der werklieden zeide: „Om U de waarheid te zeggen, het lacht mij toe, ik heb niets en zou gaarne ook wat hebben; „Wel, nu, zegt de vreemdeling, ik ben ook een communist, maar op eene andere wijs, en wel op eene christelijke, ik deel hetgeen ik heb met de armste mijner broeders, hier is een stuk van 20 francs, geef mij 10 francs terug”, met behulp van zijne kameraden brengt hij dit geld bijeen; bij zijne vrouw komende, verhaalt hij haar dit buitenkansje, deze haast zich om het stuk van 20 francs te gaan wisselen, maar het was valsch De werkman heeft zijne klagt bij de policie ingeleverd, maar men heeft dien vrijgevigigen communist nog niet kunnen ontdekken.

Delft den 6 April 1847.

Engeltje van der Vlies, geboren te Schiedam, den 20 Augustus 1787, woonachtig te Pijnacker, welke sedert November 1820, zonder het nuttigen van eenige spijs of drank, het leven steeds voortsleept bevindt zich thans ernstig ongesteld; onderscheidene malen is de geneesheer genoodzaakt geweest haar te doen aderen. Men denkt thans meer dan ooit, dat hare levensdraad spoedig zal worden afgesneen, hetwelk, wanneer dit gebeurt, tot gewigtige ontdekkingen voor de geneeskundige praktijk kan leiden.

— Het is bekend dat ten gevolge van ontstane moeilijkheden bij de onteigening voor den spoorweg van 's Hage naar Rotterdam, de directie besloten had, nabij Delft, aan den spoorweg een andere-richting te geven en eenen omweg te maken, ten einde verder oponthoud in de voltooiing van den weg voor te komen. Die omweg is thans geheel in gereedheid, en den 2 April met den besten uitslag, bij wijze van proef, bereden geworden. Tot dezelve is eene der langste locomotieven, de Komeet, patentmachine van Stephenson, gebruikt, welke zowel voor- als achteruit, met twee platte wagens en een beestwag, zeer geleidelijk door het bogtge hulptspoor gereden zijn.

U EN HET LUSTRUM.

Laten we beginnen met te constateren dat het voor een goed deel Uw eigen schuld is. Al honderd jaar heeft het vastgestaan dat het 20ste lustrum van het Delftsch Studenten Corps in 1948 gevierd zou worden. Enkele jaren of maanden geleden kwam U in Delft aan, en vanaf dat tijdstip wist U dat U óók mee zou doen aan het Lustrum. Op de Corpsvergadering in November zijn alle plannen naar voren gebracht en is er gesproken over de kosten. En nu, eind Januari 1948 begint U zich eindelijk af te vragen wat dat feitelijk voor U inhoudt, dat Lustrum. En dat weet U niet. Het enige wat U vreest met groten vreze, is dat U naargeestig veel geld kwijt zult raken. Dus roept U onmiddellijk moord en maagd, want het is te duur. Het leuke is dat U misschien nog wel gelijk hebt ook, maar dat U zelf op geen stukken na zou kunnen zeggen waarom.

Daarom — we willen niet onvriendelijk zijn, helemaal niet — probeert er eens achter te komen wat er in werkelijkheid gaat gebeuren. Praat er eens over met wat vriendjes, beschouwt het voorlopig ontwerp voor het programma zorgvuldig, en kom dan met Uw kritiek. We geven toe, U bent er enkele maanden te laat mee. Maar als U het te kostbaar vindt, zegt dan waarom of schrijft het desroods op intiem postpapier aan de redactie van het O.O., als U niet wèl van de tongriem bent gesneden. En als U meent dat het Lustrum te weinig sociaal is ingesteld, dat alle Corpsleden eerst een week aardappelen moeten gaan rooien en hun verdiende geld afdragen aan Pro Juventute, voordat ze het zedelijk recht hebben om een groot feest te vieren in deze nare tijden — zegt het dan.

En voor het overige, als we U iets raden mogen — U houdt ervan om naar de bioscoop te gaan wanneer U helemaal niets anders meer te doen hebt. U mag zo graag in een luie stoel zitten en een sigaret roken, en U houdt erg van de Saint. Maar staakt op dit zelfde ogenblik het verluimelen van tijd. Stort U met ijver op de studie, en U zult bemerken dat Uw examen in Mei een gewillige prooi is, en dat U daarnaast dan nog zelfs tijd hebt voor wat gezelligheid op de Societeit en een klein karweitje voor het Lustrum en voor Uw meisje op Zaterdagavond. Dit alles opdat U van 9 tot 16 Juli met een vrolijk hart de geneugten des levens moogt delen.

Pardon — als we U nog even mogen ophouden: Is de thesaurier van de Lustrumcommissie reeds in het bezit van Uw eerste f 10,—? En leest U nu het voorlopig programma door, voor U weer verder gaat met integreren.

De Commissie voor Pers en Propaganda.

VOORLOPIG ONTWERP VOOR HET PROGRAMMA DER LUSTRUMFEESTELIJKHEDEN.

Maandag 5 Juli,

Opening van de Feestweek voor de Delftse burgerij.

Vrijdag 9 Juli,

24 uur: I.G.O.V.-Reunie. Officieuze opening van het XXste Lustrum. Kroegjool.

Zaterdag 10 Juli,

12 uur: Koffievlag-reunie.

14 uur: Ontvangst Reunisten en de Senaten der erkende Corpora. Optocht. De Delftsche Studenten Weerbaarheid zal het Lustrum inluiden met honderd saluutschoten.

16.30 uur: Opening van het Lustrum door den President van den Senaat van het Delftsch Studenten Corps.

17 uur: Receptie van den Senaat van het Delftsch Studenten Corps.

18.30 uur: Reuniediner en Collation.

21.30 uur: Fakkeloptocht.

22 uur: Gothiek-reunie.

24 uur: Reunie-kroegjool.

Zondag 11 Juli,

12 uur: Lunch voor het Bestuur van de Studenten Carroussel Vereniging te Delft met gasten.

12 uur: Reunie van 't Keldertje. des middags: Concours Hippique, georganiseerd door de Studenten Carroussel Vereniging te Delft.

21 uur: Premièrre van het Openluchtspel.

23 uur: Kermesse Selecte.

Maandag 12 Juli,

12 uur, Lunch voor de Commissie tot Redactie van het Officieel Orgaan van het Delftsch Studenten Corps „De Spiegel” met gasten.

14 uur: Reunie-wedstrijden van de Delftsche Studenten Roei-vereening „Laga”.

17 uur: Receptie van het Collegium Cic. Ac. Lug. Bat. Sup.

18.30 uur: Diner van het Bestuur van de Delftsche Studenten Roei-vereening „Laga” met gasten.

22 uur: Bal van het Delftsch Studenten Corps.

Dinsdag 13 Juli,

14 uur: Demonstratie van de Delftsche Studenten Alpenclub, en andere onderverenigingen van het Delftsch Studenten Corps.

17 uur: Receptie van den Senatus Veteranorum van het Utrechtsch Studenten Corps.

Receptie van den Senatus Illustrissimus Studiosorum Groningae.

21 uur: Tweede opvoering Openluchtspel.

23 uur: Bieravond van de Streek-Dispuutgezelschappen.

Woensdag 14 Juli,

12 uur: Vertrek per diligence en loopfiets. De deelnemers zijn gekleed in een costuum anno 1848.

13 uur: Picnic in schilderachtige omgeving, opgeluisterd door passerende jachtstoeten, een assault, croquet-spel etc.

17 uur: Receptie van het Bestuur van de Studenten Carroussel Vereeniging te Delft ter gelegenheid van haar XIVde Lustrum.

20 uur: Tuinfeest met Café' Chantant.

Donderdag 15 Juli,

14 uur: Massale Bridge-drive op de Markt.

17 uur: Receptie van den Illustrissimus Senatus Studiosorum Amstelodamensium.

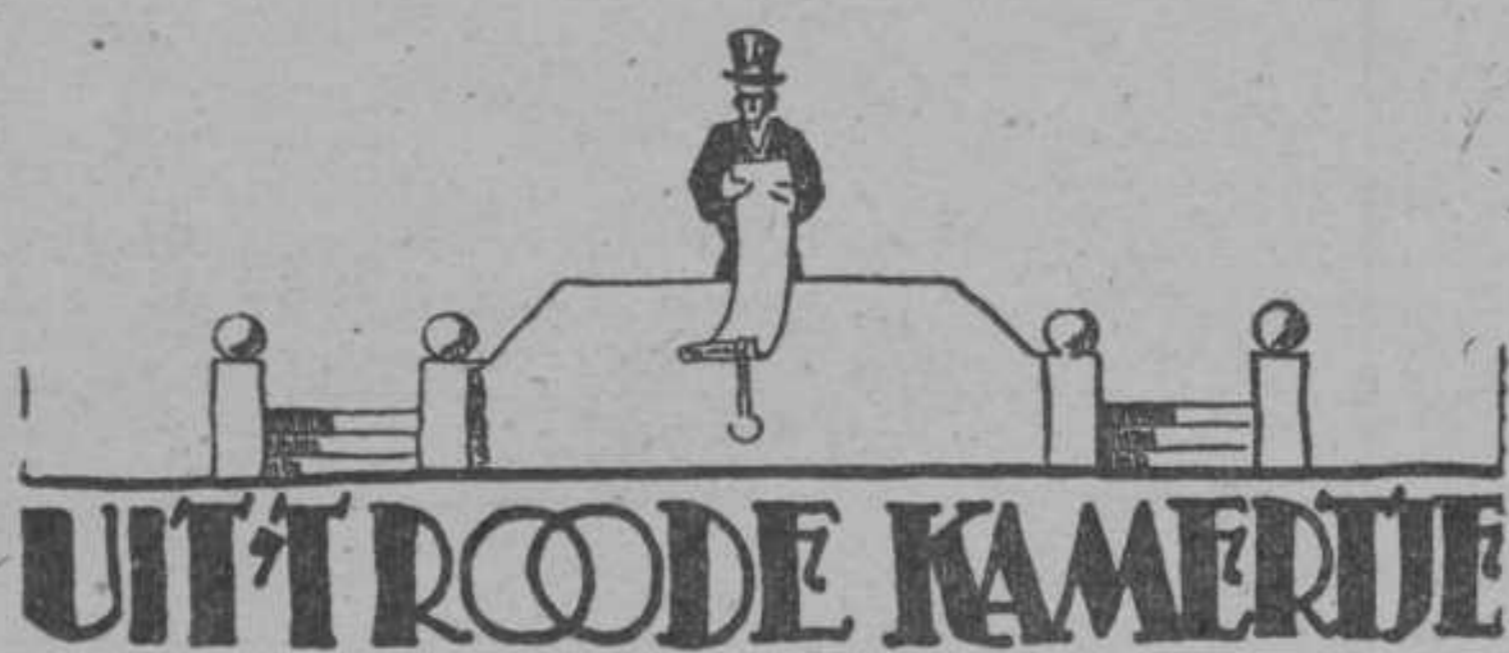
Receptie van den Senaat van het Wageningsch Studenten Corps.

20 uur: Gezamenlijke uitvoering van het Delftsch Studenten Muziek Gezelschap „Apollo” en het Delftsch Studenten Tooneel Gezelschap, gevolgd door een Bal.

Vrijdag 16 Juli,

23 uur: Sluitingskroegjool.

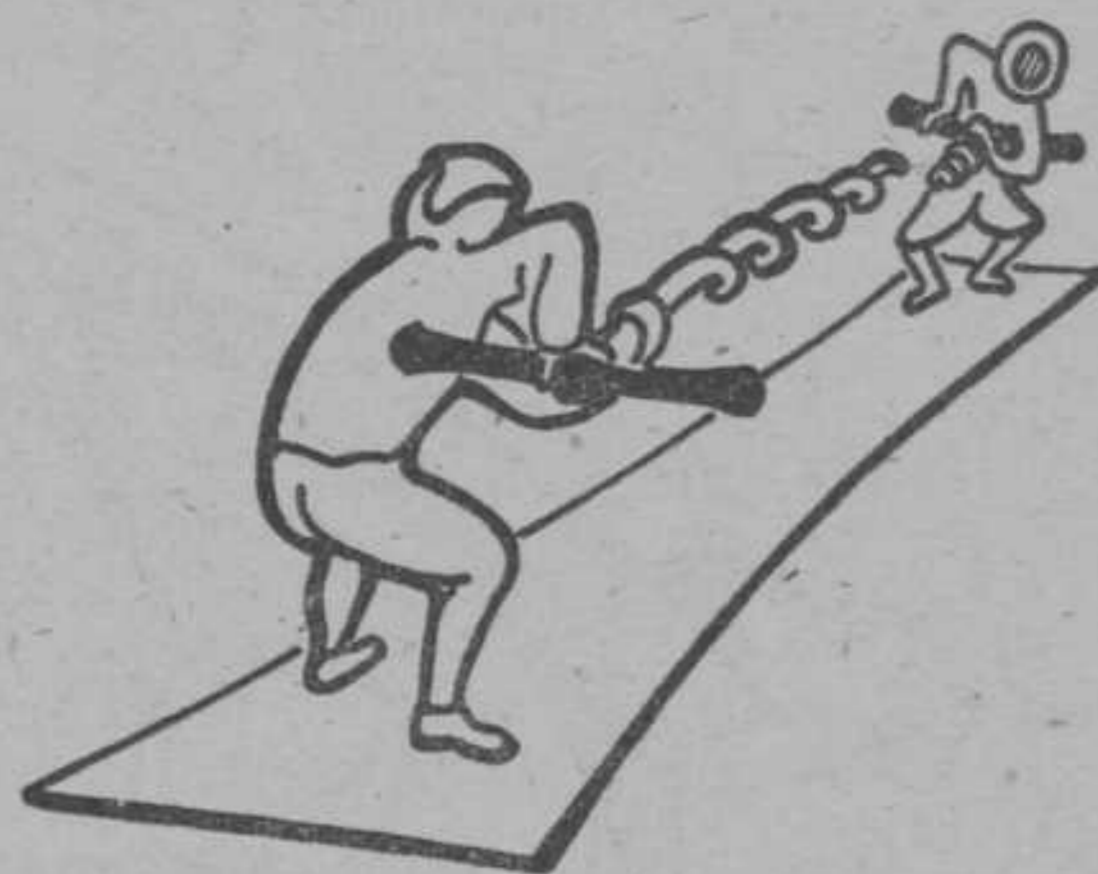
De Senaat maakt bekend, dat er op Dinsdag 27 Januari a.s. in de benedenzalen van de Societeit „Phoenix” een Corpsvergadering zal worden gehouden.

Agenda:

1. Opening.
2. Notulen.
3. Wetswijziging (toevoeging na art. 7, Hst. XXI).
4. Kennismakingstijd.
5. Lustrum.
6. Rondvraag.
7. Sluiting.

Namens den Senaat,
H. C. G. LANGEMEYER, Secretaris.

De Senaat maakt bekend, dat de Heer
W. J. M. CONSTANDSE
wederom Lid is geworden van het Delftsch Studenten Corps.
Namens den Senaat,
H. C. G. LANGEMEYER, Secretaris.

XXste LUSTRUM VAN ODIN.

Ter gelegenheid van het XXste Lustrum van de D.S.S.G. en A.V. „Odin” zullen op 4 en 5 Maart aanstaande de inter-academiale Scherm- en Bokswedstrijden in Delft gehouden worden. De wedstrijden in schermen houden de volgende nummers in: Equippe Sabel, Equippe floret, en personele wedstrijden op Sabel, Degen en Floret. Het Boksen is in 5 gewichtsklassen verdeeld.

Odin leden, te wapen! Honderd jaren heeft het kiele, kiele Odin op deze wedstrijden geklonken tot schrik der tegenpartij. Nu is het aan U om de handschoen op te nemen en de oudste en meest edele strijd te voeren. Bedenkt, dat vele zeer oude generaties van Equippeurs van Odin, Uw strijd kritisch zullen beschouwen. Zou U sans kunnen spelen? U hebt nog 5 weken om dit te voorkomen.

Het Bestuur van de
D.S.S.G. en A.V. „ODIN”.

STUDENTEN 35% KORTING

De Nieuwe Rotterdamse Courant geeft aan Studenten van Universiteiten en Hogescholen 35% korting op de abonnementsprijs. Studentenabonnement f 14.— per jaar, vacantie inbegrepen (Normale prijs f 22.—).

Vraagt inlichtingen en proefnummers aan: Nieuwe Rotterdamse Courant
Agentschap voor Delft: P. J. Rahms, Nieuwstraat 3. Tel. 1955. Hoofdkantoor te Rotterdam: Witte de Withstraat 73. Tel. 27440

„ACADEMIA” BOEKHANDEL EN ANTIQUARIAAT
VOOR TECHNIEK — WETENSCHAP — KUNST
OUDE DELFT 101-103 DELFT TEL. 1776
HET ADRES
VOOR AL UW STUDIEBOEKEN

BLOK
& **KOUMANS**
BOEKBINDERIJ
KANTOORBOEKEN
VOORSTRAAT 63
DELFT

DELFT
IN PROZA EN POËZIE
Ingeleid door
DIRK COSTER
prijs gebonden f 3.90
Verkrijgbaar in iedere
boekhandel.

HEINEKEN'S BIER

Het meest Getapt

Hoofdagentschap: J. T. POST
VROUWJUTTELAND 4 DELFT — TELEFOON 92

Oranjeboom
Adverteert in de Spiegel

OUDE JENEVER

Drink als regel matig, maar dan ook regelmatig

DE KUYPER

Voor Fotograaf...

Reijken

TELEFOON 1765
KOORNMARKT 72

Een aloude en
goede MOS
's avonds even nog
een BIERTJE bij

JanGaros

Stoombleekert
Chemische Wasscherf

„OZON”

Telefoon 778462
VOORBURG

Voor de Heerenwasch.

REPETITOREN

G. S. Veltrop, Wiskunde,
Natuurkunde, Mechanica,
Paulus Buysstraat 40,
Tel. 550302, Den Haag.

Dr Ir U. Ph. Lely. Analyse
(Diff. en Int. rek.) Anal.
Meetk., v. Blankenburg-
straat 17, Den Haag,
T. 335740,